

Necunoscând... viitorul...

Flavius Laurian Duverna

Necunoscând... viitorul...

Dacă-ar fi să știe, omul -
Cu privire la-a sa viață,
Ce o vede ca prin ceață
Și-l cuprinde tainic dorul
Când scrutează viitorul...

Celui ce-a fost Ziditorul
Iar spune a lui dorință,
Predându-I a sa voință
Pentru-a primi ajutorul
De la Cel ce-I Creatorul!

Dacă-ar fi să știe, omul -
Cum vor fi ai vieții ani,
Și cu ce fel de dușmani
El va înfrunta viitorul...
Ca și pasărea în zborul,

Celui ce-a fost Ziditorul
I-ar preda a sa-ngrijire,
Ca-n măreața Lui iubire
El spre-a-i fi, Izbăvitorul
El, ce-I Tatăl, Creatorul!

Pentru că nu știe, omul -
Cum viața îi va decurge,
Și cât inima-i va plânge
Necunoscând... viitorul...
Fiind aici doar trecătorul,

Celui ce-a fost Ziditorul
În zile de grea-ncercare,
Să-I spună-a sa apăsare,
Lui, ce-i unic Salvatorul
Căci Doar El e Creatorul!

Flavius Laurian Duverna